

Joaquim Vidal publica 'Un mosso amb ànima de capellà'

El president de la Fundació Valvi ha escrit una novel·la inspirada en el cas real d'un mossèn que la seva família va amagar durant la guerra
L'epíleg del llibre és un text inèdit de Miquel Pairoli

Joaquim Vidal, amb el seu llibre, a la redacció d'El Punt Avui a Girona Foto: JORDI SOLER.

L'empresari gironí Joaquim Vidal, president de la Fundació Valvi i d'El Punt Avui, ha publicat el seu cinquè llibre, *Un mosso amb ànima de capellà* (Curbet Edicions), que és també la seva segona novel·la, després d'*El peatge* (2009), l'obra que va escriure a mitges amb Josep Valls. *Un mosso amb ànima de capellà* es presentarà dimarts vinent a la Fundació Valvi de Girona (20 h), en un acte en què també hi intervindran Josep Valls i el cronista oficial de la ciutat de Girona, Enric Mirambell, també autor del pròleg del llibre. La

novel·la, que Vidal va escriure fa uns quatre anys, té també un epíleg d'excepció: "La condició de l'esparver", text inèdit de l'escriptor Miquel Pairoli (Quart, 1955-2011).

Un mosso amb ànima de capellà parteix d'un fet real: la família de l'autor va acollir durant la Guerra Civil un jove sacerdot cassanenc, que va viure amagat i fent feines de mosso al mas Bou de Domeny, al terme municipal de Sant Gregori. A partir d'aquí, Joaquim Vidal construeix una ficció amb l'estructura d'un hipotètic dietari del capellà durant el temps que va viure d'incògnit a la casa dels Vidal, des de mitjan agost del 1936 fins al 4 de gener del 1939. Per protegir-lo, en aquell moment només coneixien l'autèntica identitat d'aquell mosso que no tenia mans de pagès l'avi de l'autor i el seu pare, Joan Vidal Miralles (1914-1999), al qual Joaquim Vidal ha dedicat aquest llibre en el centenari del seu naixement: per això ha esperat fins ara per treure a la llum una novel·la que, com ja s'ha dit, ja feia un temps que era al calaix. En el llibre es reproduïx íntegrament una carta enviada pel seu pare a la seva germana Àngela, quan estava fent el servei militar, el setembre del 1935, en la qual Joan Vidal fa referència a un camp d'aviació que es va fer en uns terrenys davant del mas familiar. Al final del llibre també hi ha algunes fotos del mas Bou, abans i durant les obres de restauració; de Joan Vidal i la seva família, i de l'església de Domeny abans de ser destruïda el 5 de febrer el 1939, durant la retirada de l'exèrcit republicà.

"He volgut fer una aportació més a la memòria històrica, molt particular i molt local, del que passava als pobles i les cases de pagès durant la guerra, de com els propietaris i els masovers van rebre un tracte diferent, i també de la persecució religiosa que va provocar la crema d'esglésies i l'assassinat de molts capellans", explica Joaquim Vidal, que subratlla que l'homenatge al seu pare és la raó principal del llibre.

Sobre el protagonista d'*Un mosso amb ànima de capellà*, Vidal el descriu com un mossèn "catalanista i il·lustrat" que fa les dures feines del camp sense oblidar mai la seva condició de capellà i s'alimenta intel·lectualment dels versos de Verdager i Maragall, llegits en els pocs llibres que l'han acompanyat en el seu lleuger equipatge a la clandestinitat.

En el seu epíleg, Miquel Pairoli recorda uns fets semblants viscuts pel seu avi matern, Miquel Sarrà, que va intercedir per treure de la presó un mossèn perquè anés a treballar al mas familiar. Pairoli acaba el seu text amb una reflexió sobre el fracàs que representen totes les guerres. "Passen els anys i transformem aquells fets en mite. Fa de mal dir, però, que serveixin també de lliçó, d'esmena."

Publicat a:

Font del document:

http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/5-cultura/19-cultura/747699-joaquim-vidal-publica-un-mosso-amb-anima-de-capella.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=nacional&utm_source=rss&utm_medium=nacional&utm_campaign=rss&f=El+Punt+Avui